

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 259.916 van 30 mei 2024
in de zaak A. 236.982/VII-41.628**

In zake : de VZW VERENIGING VAN SCHOTENHOF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jadzia Talboom
kantoor houdend te 2560 Kessel
Torenvenstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 3550 Heusden-Zolder
Pastoor Paquaylaan 184

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD
VAN ANTWERPEN

Tussenkommende partijen :

1. CommV BOTERMELKHOF CONSTRUCT
2. G.W.
3. G.W.
4. G.W.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ciska Servais
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Posthofbrug 6, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 8 augustus 2022, strekt tot de
nietigverklaring van arrest nr. RvVb-A-2122-0914 van de Raad voor
Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 30 juni 2022 in de
zaak 2021-RvVb-0929-A.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 257.550 van 5 oktober 2023 is het debat heropend en werd het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat gelast met het aanvullend onderzoek.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft op 20 oktober 2023 een aanvullend verslag opgesteld, op grond van artikel 17 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 april 2024.

Staatsraad Francis Van Nuffel heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Bruyndonckx, die *loco* advocaten Stijn Verbist en Jadzia Talboom verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Yannick Ballon, die *loco* advocaat Ciska Servais verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De deputatie van de provincieraad van Antwerpen verleent op 17 juni 2021 aan de CommV Botermelkhof Construct een stedenbouwkundige vergunning “voor het afbreken van de bestaande bebouwing, het rooien van bomen en het bouwen van 57 assistentiewoningen met parkeergarage”.

3.2. Het bestreden arrest verwerpt het beroep van de verzoekende partij tot vernietiging van voormelde vergunningsbeslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

4. De tussenkomenende partijen werpen op dat de verzoekende partij in haar enig middel de Raad van State verzoekt om de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder het mobiliteitsaspect ervan, volledig opnieuw te beoordelen. Een dergelijk verzoek valt volgens hen buiten de bevoegdheid van de Raad van State, zodat het cassatieberoep onontvankelijk is.

5. In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij in essentie aan dat het bestreden arrest gebrekkig gemotiveerd is, en als zodanig artikel 149 van de Grondwet en artikel 32 van het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ schendt. De exceptie mist aldus feitelijke grondslag en wordt verworpen.

V. Onderzoek van het middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert aan dat het bestreden arrest artikel 149 van de Grondwet en artikel 32 van het decreet van 4 april 2014

‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ schendt.

Zij zet uiteen dat het bestreden arrest gebrekkig gemotiveerd is. De RvVb zou akte nemen van de pertinente stukken van de verzoekende partij die aantonen dat het risico op zeer negatieve effecten op vlak van parkeren en mobiliteit reëel is, ondanks het feit dat het project in principe voldoet aan de parkeernorm, maar vervolgens louter stellen dat uit de aangehaalde overwegingen van de bestreden vergunningsbeslissing blijkt dat het aangevraagde project 12 parkeerplaatsen meer omvat dan de parkeernorm bepaald in het RUP (1 per 2 serviceflats) en dat het voor de RvVb niet duidelijk is om welke reden verzoeker meent dat deze vaststelling niet zou volstaan om het aangevraagde op dat punt in overeenstemming te vinden met de goede ruimtelijke ordening. Dit kan volgens de verzoekende partij niet anders worden opgevat dan een gemis aan motivering of het negeren van pertinente stukken in het kader van het jurisdictioneel beroep. De verzoekende partij zou immers hebben aangetoond dat de vermeende concrete omstandigheden manifest indruisen tegen de stukken. Niet alle pertinente stukken zouden aldus in overweging zijn genomen door de RvVb, waardoor het onduidelijk zou zijn of de RvVb de voorgelegde gegevens wel onderzocht heeft, wat volgens de verzoekende partij evident een schending van de motiveringsplicht inhoudt.

Beoordeling

7. De verzoekende partij heeft de kritiek dat het bestreden arrest de “pertinente stukken” niet in overweging heeft genomen pas voor het eerst geformuleerd in de toelichtende memorie. In zoverre het middel met deze kritiek wordt uitgebreid, is het onontvankelijk.

8. De in artikel 149 van de Grondwet en artikel 32, tweede lid, van het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ ingeschreven rechterlijke

motiveringsverplichting heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak voldoet aan deze motiveringsplicht wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet - al waren ze verkeerd of onwettig - die hem ertoe brengen zijn beslissing te nemen. Alleen een gemis aan motivering of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven, maken een schending uit van artikel 149 van de Grondwet. Wanneer de motivering een verkeerde gevolgtrekking in rechte maakt, kan dit een schending van de wet uitmaken, maar is er nog geen sprake van een motiveringsgebrek.

9. Het middel komt enkel op tegen volgende motieven van het bestreden arrest:

“Uit [de aangehaalde] overwegingen [van het bestreden deputatiebesluit] blijkt dat het aangevraagd[e] project 12 parkeerplaatsen meer omvat dan de parkeernorm bepaald in het RUP (1 per 2 serviceflats). Het is voor de Raad niet duidelijk om welke reden de verzoekende partij meent dat deze vaststelling niet zou volstaan om het aangevraagde op dat punt in overeenstemming te vinden met de goede ruimtelijke ordening.”

Het gaat hier om uitdrukkelijke motieven die antwoorden op argumenten die de verzoekende partij aan de RvVb had voorgelegd. Deze motieven kunnen niet worden gelijkgesteld met een gemis aan motivering. Het middel dat uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt naar recht.

10. In zoverre het ontvankelijk is, is het middel ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 22 euro.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 600 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op dertig mei tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Carlo Adams